

det ligger udenfor Omraadet af Loven, hvis Titel jo er: „Forflag til Lov om Forholdsregler imod Løsgaaende Hunde i Kjøbstæderne og paa Landet“. — Under Nr. 19 er der afflere ærede Medlemmer stillet et Endringsforflag, der staaer i Forbindelse med det Punkt, som jeg her har tilladt mig at omtale; det gaaer ud paa, at der fremdeles skulde søies til, at den paagjældende Person, forat Hunden skulde kunne forlanges aflivet, skulde være bleven hidt „uden egen Skyld“. Udvalget har overveiet, hvorvidt man skulde foreslaae noget Egenende eller tiltræde et Forflag som dette; men man har meent, at det, at indsætte en saadan Bestemmelse, havde det imod sig, at det i det paagjældende Tilfælde vilde være vanffeligt at godtgjøre, hvorvidt den Paagjældende var bleven hidt med eller uden egen Skyld, og at det, naar der blev Spørgsmaal om praktisk at anvende Bestemmelsen, vilde vise sig, at der vilde kunne være meget deelte Meninger i saa Henseende. Udvalget har derfor, skjøndt det ikke misfjender Forslagets Tanke, meent, at man i, hvad der nu engang ved 2den Behandling er blevet vedtaget, burde nøies med at indsthyde Ordet „løsgaaende“ foran „Hund“ i Paragraphens tredje Linie. Udvalget har fremdeles taget under Overveielse, hvorvidt der maatte være Anledning til at stille nye Forslag i Anledning af det Endringsforflag af Udvalgets Mindretal, der ved Sagens 2den Behandling blev vedtaget, om, at Vindehunde paa Landet skulde være fritagne for enhver Afgift. Udvalgets Fleertal havde, som det vil erindres, foreslaaet Sagen ordnet saaledes, at i Kjøbstæderne skulde Vindehunde være frie for Afgift, hvorimod der for de andre Hunde skulde betales 2 Rd. pr. Stykke, medens der paa Landet, istedetfor en Fritagelse af Vindehunde for Afgift, skulde indføres en moderat Afgift af 16 s; paa den første Hund i hver Hunsstand, medens der for hver Hund forøvrigt skulde betales 2 Rd. Man meente paa denne Maade i Virkeligheden bedre at imødekomme berettigede Onsker paa Landet end ved at fritage Vindehundene. Thinget vedtog imidlertid, som sagt, Forflaget af Udvalgets Mindretal; derefter er Sagen kommen til at staae saaledes, at i Kjøbstæderne ere Vindehundene frie, og der skal betales 2

Rd. for de andre Hunde, paa Landet derimod skulde først Vindehundene være frie, derefter for den første Hund i hver Hunsstand kun betales 16 s, og først for de efterfølgende Hunde 2 Rd. Udvalget har ikke været blindt for, at efter denne Afgjørelse ved anden Behandling vil Loven for det Første kun faae en meget ringe praktisk Betydning paa Landet, og dernæst, at der ved det saaledes Vedtagne er fremkommet en Ulighed og Uoverensstemmelse imellem Forholdene og Vilkaarene i Kjøbstæderne og paa Landet. Da Udvalget imidlertid ikke har anset det rigtigt at stille Forflag om at vende tilbage til, hvad Udvalgets Fleertal havde indstillet ved anden Behandling, eller ved denne Sagens tredje Behandling at reise Spørgsmaal om en heelt ny Ordning af disse Forhold, saa har man troet at burde lade det, hvad dette Spørgsmaal angaaer, forblive ved den ved anden Behandling stede Afgjørelse. Der er imidlertid af forskjellige Medlemmer af Thinget stillet Forflag, som alle staae i Forbindelse med det af mig her omtalte Punkt. Under Nr. 10 er der saaledes stillet et Forflag, som principalt gaaer ud paa at føre Loven tilbage til og bringe den i Overensstemmelse med det af Udvalgets Fleertal ved anden Behandling Indstillede. Det er en Selvsølge, at det kun kan være Udvalgets Fleertal behageligt, om dette principale Forflag maatte blive vedtaget. Subsidiært have de samme Medlemmer foreslaaet, at Afgiften for den første Hund i hver Hunsstand paa Landet skulde forhøies fra 16 s til 1 Rd., hvorhos der skulde tilføies en Bestemmelse om, at naar en Vindehund maatte træffes løs, selv under tilfældige Omstændigheder, skulde der svares Afgift for den for det paagjældende Aar. Fremdeles er der til S. 1 under Nr. 2 af andre Medlemmer foreslaaet en Bestemmelse, som gaaer i en anden Retning, nemlig ikke at skærpe Bestemmelsen for Landets Vedkommende, men at formilde den for Kjøbstædernes Vedkommende og derved at tilvejebringe en bedre Harmoni. Forflaget gaaer ud paa, at i Kjøbstæderne skulde en Hund i hver Hunsstand kunne holdes for en Afgift af 1 Rd., og det ærede Medlem for Denise Amts Ste. Valgfreds (H. M. Petersen) har endelig stillet Endringsforflag, som gaae ud